Ч. 174. Неділя 3 (16) серпня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Криза на Угорщині. — Ще про гостину румуньского короля в Ішлю. — Клопоти короля Петра сербского. — Події в Македонії.)

В четвер по полудни принимав Є. Вел. Цїсар на авдиенциї ґр. Ґолуховского і дра Кербера а в пятницю перед полуднем на окремій авдиенциї ґр. Кін-Гедерварі'го, котрий рано приїхав до Відня. Авдиенция тревала цїлу годину. Віденьскі ґазети підносять яко характеристику ситуациї ще ту обставину, що і президент палати панів кн. Віндішґрец, котрий мав аж 17 с. м. приїхати до Відня, явив ся ще минувшої середи, та що рівночасно приїхав також і другий віцепрезидент палати панів кн. Кароль Аверсперґ і зараз по своїм приїздї навідав ся до кн. Віндішґреца. З того вносять, що Є. Вел. Цїсар заким мав поїхати на Угорщину, хотїв ще порадити ся і кн. Віндішґреца та кн. Аверсперґа в так важній справі як постанови що до спільної армії. Цїсар принимав також на авдиенциї міністра краєвої оборони ґр. Вельзерсгаймба. Цїсар хоче очевидно поінформувати ся докладно, чи і які концесиї можливі в справі роздїлу спільної армії. Аж по приїздї монарха до Будапешту рішить ся, хто займе ся утворенем нового кабінету.

Як тепер показує ся, гостина румуньского короля в Ішлю мала визначне значінє політичне. Монахівска „Allg. Ztg." одержала вість з Відня, після котрої правительства у Відни і Петербурзї постановили рішучо недопустити до того, щоби Болгария в який нибудь спосіб нарушила мир. Отже ся справа була також предметом наради межи Цїсарем Франц Йосифом а румуньским королем. Розбирано таки на серіо, чи Румунія на случай мобілїзациї в Болгариї не повинна би також поставити на стопі военній свої корпуси в Крайові і Ґалачу, щоби тим способом відобрати трохи Болгарам охоту до війни.

Сербскому королеви Петрови коли ще не відійшла охота панованя в Сербії, то вже мабуть зачинає таки на добре відходити. Розійшла ся чутка — подало єї бюро Ляффана з Білграду — що король Петро мав загрозити, що коли не настане згода межи партиями, то він готов зречи ся престола і виїхати з Сербії. Король Петро єсть поправді — як вже звістно — майже зовсїм в руках офіцирів-убийників, котрі з обави про власну особу не хотять допустити ніякого впливу в окруженю короля. До них належав і дотеперішний міністер війни Атанаскович, бо він знав про заговор против короля Александра. Отже коли недавно тому розходило ся о іменованє ґен. Лешанїна маршалком двору короля Петра, міністер справедливости Живкович і міністер віроісповідань Стоянович, оба скрайні радикали, та лїберал міністер фінансів Великович обіцяли міністрови війни дати потрібний кредит лиш під тим услівем, що всї офіцири, котрі мали довірє у короля Александра, будуть з міністерства усунені. До тих належав також полковник Любомир Христич і ґен. Лазаревич. Міністер війни не хотїв на то пристати і тодї згадані три міністри хотїли виступити з кабінету. На тім було би може й скінчило ся, але тотї три міністри зажадали опісля ще й усуненя кількох цивільних урядників, котрих уважано також за давних прихильників кор. Александра. Тому спротивились тепер прочі міністри і остаточно цїлий кабінет подав ся до димисиї.

Та не конець на тім, що король Петро не може дати собі ради з офіцирскою камарільою; він ще й не може ні звідки роздобути гроший, марний мілїон і то не мілїон риньских, але мілїон корон, значить ся, пятьсот тисячів риньских. З Будапешту доносять іменно: Від кількох днїв перебуває тут комісар короля Петра I. і старає ся тут затягнути позичку векслеву на 1,000.000 корон. Тутешні банки однакож відмовили позички, подаючи за причину то, що уважають трон короля Петра за не зовсїм безпечний. Комісар пішов від банків на біржу, щоби там роздобути цїнні папери на акцепти, але й там приймили єго з таким самим недовірєм. Комісар буде тепер їздити по Европі і шукати когось, хто би єго королеви позичив гроший.

Мимо заперечень з российскої сторони має бути фактом, що консуль Ростковский погиб внаслїдок своєї власної бути, а жандарм, що

---

2)

БОСНА і ГЕРЦЕҐОВИНА

(Після Прайндлсберґера, др. Вальтера, Ренера, Делї і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Тота відозва не зробила на Босанців ніякого вражіня; єї ніхто не зрозумів або не хотїв розуміти. Магометани не вірили в то, що їх віра буде їм забезпечена; они уважали австрийске войско за ворога, котрий прийшов нищити магометаньску віру. Християни хоч може й відчували, що для них настав час свободи, бояли ся з тим отверто відозвати ся, бо не були певні того, чия власть запанує в краю і длятого о скілько могли, держали ся здалека.

Вечером дня 2 серпня приїхала була тота шкадрона до місточка Маґляя, де жили по найбільшій части магометани. В сїм місточку була мала крiпость і яких 250 домів, з котрих лиш 3 стояли по лївім боцї Босни, а всї прочі по правім. В наслїдок великої зливи ріка була дуже прибула. Шкадрона станула табором на лївім боцї ріки і там явив ся зараз каймакам, каді (судия), офіцир від жандармериї і двох цивільних людий з Маґляя. Они сказали, що можуть заручити за спокій в місті, доставили за гроші поживи і розповіли, що зараз найблизша більша місцевість Жепче лагодить ся до збройного опору.

Рано дня 3 серпня пустив ся сей відділ войска в дальшу дорогу до Жепча. Один цуґ гузарів під проводом надпоручника Деклеви поїхав наперед а за ним пустилась цїла шкадрона під командою рітмайстра Пачони; по заду їхали 2 підводи з надпоручником Гайдеґом. По довшім відпочинку пустилась шкадрона в дальшу дорогу, а передна сторожа в'їхала у вузку прогалину над рікою. Лиш маленька долина відділяла гостинець від ріки а по правім боцї гостинця підносили ся високі скалисті горби вкриті густим лїсом. Ледви що тота передна сторожа зложена з двох гузарів в'їхала в ту вузоньку прогалину, як з обох боків дороги роздались вистріли і один з гузарів повалив ся неживий з коня на землю. То погиб був перший вояк головної кольонни; тїло єго знайшли в тиждень опісля страшно порубане і обрабоване недалеко гостинця. Тимчасом надпоручник Деклева казав свому цуґови злїзти з коний і стріляти. Вояки розступили ся в дві лави, а третя позаду за тамтими, присїдали і стріляючи, хотїли перебити ся наперед; але коли показало ся, що на горбах по обох боках ріки стоять сотки ворохобників, і коли вже з боку зачали сипати ся кулї на гузарів, не було иньшої ради, як лиш вертати назад. Капітан Мілинкович велїв длятого зараз перестати стріляти і завертати назад. Відворот однакож мусїв вже длятого самого опізнити ся, що обі підводи, що везли касу, баґажі і провіянт, мусїли навернути і тепер їхали поперед відділу. Гузари їхали жваво понад Босну і мимо того, що ворохобники стали тепер дуже борзо стріляти зі всїх боків, стратили всего лиш трох людий.

О 11 год. переїхав через ріку послїдний віз тренів головної кольонни і тим дня 29 липня закінчив ся перехід через границю. Головний командант вислав тодї одного офіцира, щоби він розмовив ся з турецкими урядниками в босаньскім Бродї в справі дальшого урядованя. Він заявив їм, що з хвилею вступленя до краю австро-угорскої армії розпочинає ся управа краю під австро-угорским проводом та завізвав їх, щоби они позістали на своїх місцях і піддали ся приказам головного команданта. Кількох урядників заявило по довшій нарадї офіцирови, що они готові й дальше лишити ся на своїх становищах. Першого дня войско цїсарске не стрітило ніякого опору.

Головна кольонна з головною кватирою бар. Филиповича пустилась тепер в дальшу дорогу до Сераєва. Задля того, що перехід через Саву опізнив ся, треба би було машерувати дальше в само полудне підчас страшенної спеки. Сотки вояків мусїли лишити ся по заду, бо не мали сили іти дальше, а 11 згинуло від удару сонця. Всї аж гинули від спраги, а нїгде не можна було дістати анї каплї води, а хоч де й була, то не вільно було пити З

его застрілив, став ся жертвою політики. Ростковский зганьбив насамперед турецкого жандарма послїднвми словами, а коли той на лайку відповів лайкою, Ростковский вдарив его палицею по голові і додав при тім: Зажди, за кілька недїль прийдуть сюди Росияни! — На то сказав жандарм: Я так довго не буду ждати! — і застрілив Ростковского. Тепер того жандарма і его товариша повісили на тім самім місци, де він застрілив консуля, одного жандарма засудили на 15 лїт, одного на 5 лїт вязницї, а двох офіцирів здеґрадовано. Се покаранє виновників викликало знов серед Турків велике обуренє, бо кажуть, що турецке правительство тим лиш скомпромітувало ся і показало велику покору на пониженє перед Росиєю. Жандарм, кажуть, в сїм случаю зовсїм нїчого не був винен, бо по правдї то консуль его чинно зневажив.

Новинки.

Львів дня 15-го серпня 1903.

— Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала між иншими в народних школах: Ник. Гемерлїнґа директором в Коломиї, Герм. Лїбгардтівну і Мар. Красуску учительками в Коломиї, Петра Голубовского в Дрогобичи, Ер. Чеховича управителем і Мих. Шпіцера учителем в Коломиї, Андр. Глушкевича управителем, Йосифа Бурґгардта і Кар. Тайхмана учителями в Коломиї, Мих. Ґлажевску управителькою в Коломиї, Мар. Рихликову управителькою а Мар. Сидорович учителькою в Коломиї. — Управителями 2-кл. шкіл іменувала Рада шкільна: Ів. Лукавского в Вабинї, Теоф. Андроховича в Шепарівцях, Вас. Букатовича в Сороках і Ник. Кийовского в Ярославі. — Учительками 2-кл. шкіл іменувала Рада шкільна: Мрр. Левицку в Гошові, Каз. Бабківну в Ялисках і Мих. Кульчицку в Сопові, вкінци учителями і учительками 1-кл. шкіл: Іл. Крилиньского в Вороблику шляхотскім, Ол. Мриглодску в Дорошї малім, Володисл. Нїмця в Магиївцях, Як. Сподарика в Лучицях, Клим. Тишецку в Загутиню, Брон. Пилецку в Пакости, Мих. Клементовского в Носові, Андр. Навчука в Коломиї.

— Голос Цїсаря у фоноґрафі. Цїсар Франц Йосиф І. позволив делеґатови віденьскої академії наук утревалити свій голос у фоноґрафі. Делеґат повернув з Ішлю зараз по схопленю голосу Цїсаря до Відня, щоби виготовити при помочи ґальванопластики плиту.

— Комітет Інститута руского товариства педагоґічного у Львові, під покровом св. о. Николая, ул. Театнаньска ч. 19., приняв на засїданю з 10 серпня на рік шкільний 1903/4 слїдуючих елевів: з IV. народної: 1. Жука, 2. Курмановича; з І. кл. ґімн.: 3. Лавровского, 4. Щирбу, 5. Глодзиньского, 6. Питлика, 7. Дашкевича, 8. Поповича, 9. Дудика; з ІІ. ґімн.: 10. Рибчака, 11. Куровця, 12. Тиховского, 13. Карачевского, 14. Склепковича; з ІІІ. кл. ґімн.: 15. Баранецкого, 16. Піджарка, 17. Матвієва, 18. Курмановича; з IV. кл. ґімн.: 19. Бахталовского, 20. Цебровского, 21. Куровця; з V. кл. ґімн.: 22. Сїнгалевича, 23. Грабовеньского, 24. Абрисовского; з VI. кл. ґімн.: 25. Мишугу, 26. Жука, 27. Боднара, 28. Стефановича, 29. Лавровского; з VII. кл. ґімн.: 30. Підлясецкого, 31. Івановского, 32. Кульчицкого; з VIII. кл. ґімн.: 33. Ганкевича, 34. Карачевского, 35. Ходаня, 36. Цурковского, 37. Возняка, а на директорів: 38. Кревецкого і 39 Вишницкого. Час внести подане о дальше приняте ще кілька елевів продовжує ся до 20 н. ст. серпня. Рівнож установлює ся 20 н. ст. серпня яко послїдний речинець до сплати залеглостий з року попередного для всїх бувших елевів Інститута. — За комітет Інститута *Кость Паньковский.*

— Селяни против рільничої школи. В Гаврилівцї, надвірнянського повіта, засновано рільничу школу, а учити в нїй буде місцевий учитель п. Василь Витвицкий, котрий покінчив курс рільництва. Місцеве населенє, підбурене писарем, вислало оногди депутацию до староства з просьбою, аби школу замкнено. Розуміє ся, що староста відправив їх з нїчим. Аж опісля повело ся місцевому парохови о. Марчакови, пересьвідчити селян про хосен рільничої школи. І самі селяни жалували, що дали ся вивести в поле, тим більше, що виступили против дуже заслуженого учителя Витвицкого. котрий безкористно приготовив немало дїтий до ґімназий і учительских семинарий.

— Руский Інститут в Перемишли під зарядом СС. Василиянок занимає помешканє на улици сьв. Йосифа ч. 18, де можуть знайти поміщенє 60 учениць. Принимає ся учениці не тілько з семинаря, але також з видїлових шкіл. Платня місячна для семинаристок виносить 30 кор., з видїлових шкіл 36 кор. Близші інформациї під висше згадною адресою.

† Володислав Вебер, довголїтний директор друкарнї Лозиньского (Gazet-и Lwowsk-ої), упокоїв ся вчера по повороті з Івонича на рака в печінцї, в 56-ім роцї житя. Покійний задля своїх прикмет був дуже люблений не лише в кругах товаришів, але й у всїх, котрі его знали. В. є. п.!

— Юстин Ганкевич, урядник „Днїстра", номер передвчера, застрілившись з револьвера у власнім мешканю при ул. Вірменьскій. Числив 29 лїт і задля своєї смирної вдачі тїшив ся загальною симпатиєю. Звістний був також в львівских руских товариствах, де завсїгди щиро займав ся народними справами. Покійний не мав родичів, полишив лише двох братів сьвященників. Причина самоубийства незвістна. В. є. п.

— Земля на продаж. В товмацкім повітї в селах Боргники, Мелянів і Грушка есть до розпарцельованя 2.400 моргів, з того 1.600 моргів орної землї і 800 моргів лїса. На тім ґрунтї есть три гарні фільварки з добрими будинками мешкальними і господарскими. Інформациї устні і письменні удїляє повновластник властителя посїлости, п. Володислав Павельский в Товмачи.

— Нещаслива пригода. З Ярослава доносять: Дня 11 с. м. вправляли ся гузари 8 полку в стріляню до мети в Рокитници. Коли відділ мав посунути ся вперед, офіцир приказав капралеви оглянути, чи всї гузари позамикали затріски в карабінах. Коли капраль почав оглядати карабіни, один з гузарів в другім рядї замітив, що у него затріск не замкнений і взяв карабін, аби тихцем то зробити. В тій хвили карабін вистрілив, а куля пропила гузара, що стояв в першім рядї. Смерть наступила сейчас, а мертвий гузар під напором кулї полетїв кілька кроків вперед.

— Вистава нїмецких міст відбуває ся саме в Дрезднї і потреває до кінця с. м. а може навіть і довше. Дає она погляд на публичні устроєня в містах, як осьвітленє, комунікацийні дороги, мости, порти, помір міст, міскі зелїзницї, розширюванє міст, будовляні площі, мешканя, штука, школи, добродійність, стан публичного здоровля, шпиталї, справи убогих, касовість, бухгальтерия, адміністрация, орґанізация бюр, статистика, лїтература і т. д. Позаяк така вистава може бути дуже поучаюча,

---

Броду до Дервента було всего лиш 20 кільометрів, а войско дня 30 липня лиш з великим трудом туди зайшло. Ледви що стало в Дервентї на отвертім поли, як настала страшенна туча з такою зливою, як би то був хмаролом. Дощ лив через цїлу ніч. Люди не могли анї розібрати ся, анї положити ся, а хто положив ся, то лежав в баюрі; їсти не було що, бо вози, що везли провіянт за войском, сперла повінь; огнів не можна було розкласти, бо дощ всї погасив. А все-таки войско держало ся добре.

Задля того, що повінь позривала була майже всї мости, а на гостинцях зробила ся страшенна розкаль, вислано на другий день з Дервента пяту шкадрону з 7 полку гузарів в долину Босни, щоби розвідати, чи не стоять де які повстанцї. Проводирем тої шкадрони був давний віце-консуль в Сераєві, капитан ґен. штабу, Теодор Мілинкович. Тота шкадрона мала передовсїм розвідати ся, який єсть стан поживи для машеруючого поза ним войска. В тій цїли додано єму одного надпоручника Гайдеґґ, котрий мав при собі 20.000 зр., щоби ними платити зараз за провіянт.

Наконець доїхали до Маґляя і здавало ся, що тут вже безпечні, бо вчера місцеві власти заручили за спокій в містї. О якійсь поганій зрадї нїхто й не думав; навіть і капитан Мілинкович не погадав о тім, хоч і як добре знав сей край. Ледви що обі підводи, котрі поїхали наперед, доїхали до міста, як на них посипав ся град куль. Конї від возів поперевертали ся і погинули, надпоручник Гайдеґґ з револьвером в руцї зіскочив зі свого воза і погиб зараз на місци, а его ордонанс, улан Костелец, порубав якогось Турка, що ужиском хотїв заперти дорогу, і скочив через плоти та втїк серед загального замішаня. Тимачасом удало ся ворохобникам затарасувати вузоньку дорогу ужисками та камінєм а вози і убиті конї ще більше єї заперли. Тепер над'їхала цїла шкадрона. Надпоручник ґр. Хорінский і кількох гузарів зіскочили з коний і взяли ся прокладати дорогу. Турки стріляли дуже борзо зі всїх боків. В однїй хвили зробила ся в тім місци величезна купа трупів і убитих коний, котрі ще кидали собою. Дорога так була заперта, що годї було вже переїхати. Тодї рітмайстер Пачона з піднесеною високо в гору шаблею перескочив конем через пліт а за ним пустились і его гузари.

Так гнали они тепер навпростець через городи перескакуючи через плоти а за ними зі страшенним криком гнали ся ворохобники і стріляли безнастанно. Аж ось добачив вахмайстер Міхелер, що кінь під его рітмайстром, поцїлений кулею, станув насамперед дуба а відтак перевернув ся. Не зважаючи на то, що кулї свищуть довкола него, він зіскочив борзо зі свого коня і подав его свому командантови. Коний без їздців було досить і він зловив борзо одного, на котрім цїле сїдло було замащене кровю, вихопив ся одним скоком на него і поїхав дальше. Так удало ся виратувати ся серед граду куль і капітанови Мілинковичеви, під котрим згинули два конї. Аж коли опинили ся так далеко, як несуть карабіни і коли вже кулї падали, як слабо кинене камінє, оглянули ся поза себе ті, що ще мали коня під собою. Господи! Аж тепер можна відотхнути і треба позбирати ся. Зі всїх сторін з'їзджають ся вояки до купи; то недобитки гордої шкадрони.

Аж в сїм годин по нападї, під охороною піхоти, що стояла під Добоєм, могли они стати в ряд. Із 144 їздців зібрало ся тут всего 56 мужа. Аж в кілька днїв пізнїйше знайшли ся ще надпоручник Деклева, поручник Шеллерер і поручник від резерви Гайчель та кількох їздців. Кількох знайдено опісля півчас дальшого маршу ледви ще живих; они ішли пішки цїлими днями, криючись перед ворохобниками; не їли нїчого, не спочивали, лиш блукали ся, шукаючи своїх. Так остаточно до тих 56, що вже перед тим були зібрали ся, прибуло ще 43; але шкадрона стративши богато коний, не могла вже ставати до бою. В тій першій стичцї погибли надпоручник ґр. Хорінский і надпоручник від стрільців Гайдеґґ; чотири гузари були заблукали ся і Турки їх змасакрували, трох гузарів мимо того, що були зранені, могли виратувати ся.

Трудно описати, яке враженє зробила у Відни вість о тій першій поражцї австро-угорского войска. В першій хвили насціла була чутка, що Турки вирізали що до одного цїлу шкадрону. Жаль по погибших і обава о будучність зворушили були цїлу столицю до глубини і затривожили єї. Люди ставали громадками по улицях і оповідали одні другим, що стало ся. Перед редакциями ґазет стояли товпи людий і вижидали близших вістий, а коли наспіло потверджене першої вісти, настав великий сум в цїлім містї. Тодї можна було пізнати, як сильно і глубоко відчуває военну поражку столиця держави, то нїби серце державного орґанїзму. Аж коли на другий день наспіли докладнїйші вісти, люди трохи успокоїли ся; зато тим більше відказували на Мадярів, котрим приписувало вину всего нещастя, бо то через Мадярів — так говорено, австро-угорска монархія з недостаточними силами приступила до окупациї турецких провінций.

Тимчасом бар. Филипович і его шеф ґенерального штабу полковник Леонїд Попп висунили були головну кольонну вже аж під

то львівский маґістрат висилає на неї двох своїх урядників, радника будівництва Горецкого і інжинера Толочка. Секциї ради міскої візвали крім того радних, аби як найбільше їх старало ся оглянути ту виставу.

— **Огні.** Дня 8 с. м. в полудне знищив пожар в добрах ґр. Баворовского в Стовпині, коло Топорова, брідского повіта, дім, дві шопи, стодолу і шпихлір разом зі збіжем. Шкода виносить 30.000 К. Будинки були обезпечені. Причиною була неосторожність машиніста, котрий в сім дни вів парову машину.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 15 серпня. Є. В. Цісар принимав вчера знову на авдиенциї ґр. Кіна-Гедерварі-го, котрий відтак виїхав до Будапешту.

Рим 15 серпня. Tribuna доносить, що монсін. Мері дель Валь, Каллїґарі, Бонацці і Перікольї будуть іменовані кардиналами.

Петербург 15 серпня. „Прав. Вістн." доносить: Росийский амбасадор в Константинополи одержав зі Севастополя вість, що відділ фльоти Чорного моря відпливе на турецкі води.

Константинополь 15 серпня. Султан підвисшив відшкодоване для вдовиці по консули Ростковскім на 400.000 франків. Тутешна амбасада росийска не дала в тій справі ніякої обовязуючої заяви ані Порті ані посольству. Справу сю мабуть рішить сам цар.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані що до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Добоєм і постановили пімстати ся за напад. Дня 4 серпня по дуже утрудненім маршу по розмоклих дорогах і серед безнастанного дощу дійшла була кольонна до Косни, місцевости положеної по середині дороги межи Добоєм а Маґляєм. Тут в однім місци, де ріка робить сильний закрут і де дорога вузонькою проголиною межи горбами іде понад Босною, заступило войску дорогу яких 800 повстанців. Они заняли були дуже догідні позициї і треба їх було насамперед звідси прогнати, щоби можна дальше пустити ся в похід. Борба того дня тягнула ся від пятої до осьмої години вечером і була дуже утруднена В тій борбі згинуло по австрайскій стороні лиш 2 людий а 10 межи ними і один офіцир були ранені. Ледви що борба скінчила ся, як став падати дуже сильний дощ. Войско пробувало розложити огні, але дощ їх погасив. Вояки змокли були до нитки і навіть не мали надії, що через ніч зможуть обсушити ся коло огню.

Вже на другий день прийшло до занятя Маґляя. Піхота вже о 8 годині рано рушила була з Косни в дальшу дорогу. Три години перед тим вислано один полк, що мав іти з правого, а другий полк з лївого боку і они машеруючи по дуже лихих дорогах, або через поля, мали взяти Маґляй з двох сторін та обійти єго. Около 2 години по полудни показали ся австро-угорскі войска перед Маґляєм, а ворохобники почали тоді стріляти з пушок з кріпости в Маґляю; рівночасно розпочалось і стріляне з карабінів. Австро-угорска артилерия одержала тоді приказ уставити ся на горбах і бомбардовати місто. Але заким ще пушки уставили ся, удало ся 7 му полкови піхоти з Каринтиї взяти місто приступом. Тоді знайдено на улицях міста страшно порубані трупи гузарів, з повідрубуваними головами, а голови були турецким звичаєм повбивані на високі жердки, котрі позатикано край дороги. Каринтийці з 7 полку мусїли з наложеними баґнетами брати хату за хатою. Треба було переходити почерез цїлі купи трупів і ранених. Ворохобники пустились втікати, але може яких 20 Турків, що не вспіли втечи, зачали сильно боронити ся. Австрийске войско бігцем кинуло ся на них з наложеними баґнетами, а ворохобники, побачивши, що не вдіють нічого, не надумували ся довго, лиш так як стояли кинули ся в ріку і тут потопили ся. В сій борбі згинуло 3 людий а 14 було поранених.

Тепер бодай штабові офіцири могли помістити ся в деревляних домах, на котрих арматні кулї порозбивали криші. Войско мало через кілька днів спочивати в Маґляю. Поволи зачали й жителї вертати до міста, а тоді кождого зараз ревідовано і у кого знайдено який небудь предмет зрабований гузареви, суджено зараз на місци і карано смертию. То зроблено і братям Афараґічам, котрі під ту пору удержували одиноку в Маґляю кавярню. Они зрабували були у надпоручника Гайдеґґа кілька новісенких австрийских банкнотів, а що не розуміли ся на їх вартости, то ужили їх до заліпленя вікон. Ті банкноти відліплено осторожно і відослано властям скарбовим. Від тої пори названо кавярню положену по правім боцї Босни „Тисячґульденовою Кавярнею."

З Маґляю пустилась головна кольонна по малій борбі під Жепчем в похід на Сераєво. Здавало ся, що ворохобня буде тут здушена і що в краю настане мир і спокій.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня. Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всі видані центральним Заведенєм у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}\%$ касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всі зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}\%$ з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Відділ товаровий

львівскої філії

БАНКУ ГАЛИЦКОГО

для торговлі і промислу у Львові.

Доставляє **добірного вугля камінного** з першорядних краєвих і горішно-шлєзких копалень франко, до кождої зелізничої стациї і приймає порученя в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлоньска ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх заступників пп.:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Арнольда в Станиславові.
Давида Таненбавма в Переворску.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цінники висилає ся на жадане відворотно.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборобa на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлібороборови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба присляти 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенєм:

Александер Копач,

Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гвіздків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).